

La humanitat

Any II : Núm. 357

Barcelona, divendres, 31 desembre. 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647

Impremta: Muntaner, 49 :: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

El Sr. Anguera de Sojo i la independència del poder judicial

Ha començat, per fi, l'ofensiva que de temps venia preparant el que avui és encara president de l'Audiència Territorial de Barcelona, Anguera de Sojo.

Res de tot el que ha fet aquests dies l'esmentat senyor ens ha sorprès. Un repàs als nostres articles anteriors pot ésser la lògica explicació d'aquesta afirmació nostra. Anguera de Sojo es comporta com qui és. No es poden demanar peres a l'om, diu un adagi popular i en aquest cas no s'ha fet pas excepció.

Fa difícil d'afirmar totes les coses que fins a nosaltres arriben per conductes honorables de l'actuació del senyor Anguera de Sojo. Aquesta actuació diria res menys ben poca cosa a favor dels honorables jutges de Barcelona i nosaltres tenim per ells i per la seva actuació el millor concepte. S'ens fa difícil admetre la hipòtesi que el jutge hagi abandonat la seva "independència" que li garanteix la llei i de la qual tan gelosos es mostren col·lectivament, i amb sobrada raó al nostre entendre per deixar-se influenciar per una persona determinada.

Però en aquest cas, hem de tenir present que la persona determinada és un superior jeràrquic que té a les seves mans fins el destí inclús dels administradors de la Justícia, i ja sabem tots com la mateixa llei, el Codi Penal considera com agravant prevaler-se de qualsevol autoritat per cometre un acte contra la llei. I a nosaltres ens afirmen que aquests actes s'han comès. I no sabríem com dir en què consisteixen. Primer, perquè no som partidaris de fer públiques prevaricacions de la gent que ostenta un càrrec d'autoritat, i segon, perquè ens dol que cap sospita que no pugui ésser provada sigui llançada. Però per altra part, a nosaltres, que la Revolució ens ha fet sentir tota l'emoció i tot el calfred de les coses veritablement sagrades, no ens és permès dissimular unes tares sense que a les mateixes s'hi culti a posar-hi remei. Si reveléssim la forma i la manera com han vingut a nosaltres les dades que ens han arribat a fer tenir la seguretat moral i les proves materials, comprometriem a persones que tenen el seu pa dintre l'administració de la Justícia i que precisament poden ésser una part sana i bona de la mateixa. I a això ja no creiem tenir-hi dret.

Nosaltres concretarem les nostres suposicions. Existeixen a l'Audiència de Barcelona diversos sumaris que han estat consultats per Anguera de Sojo. No sols consultats, sinó que adhuc han romàs dies i dies al seu despatx. Això està permès per la llei? Primer sumari, el del crim de Gràcia, en el qual consten greus acusacions contra una institució que darrerament ha manifestat la seva incapacitat i que la premsa va manifestar i no va ésser contradit que durant diversos dies va restar suspès de tota actuació per tenir-lo al seu poder el senyor Anguera de Sojo. I això no va ésser desmentit, perquè no podia ésser-ho. I el senyor Anguera de Sojo va tenir la corresponent sentada amb el jutge i no es va procedir ni es va canviar l'orientació del sumari ni tan sols es va treure el testimoni corresponent del tant de culpa per actuar contra persones determinades de la policia que concretament apareixen acusades i a nosaltres ens consta perquè hem parlat amb els que han llançat les acusacions i per al moment que ens sembla més oportú, tot el manifestat.

Segon sumari. El dels rabassaires. El senyor Anguera ja des d'un principi va reunir, i la premsa va publicar, els jutges que ell havia nomenat i els va indicar la forma d'actuar. Si en un principi aquesta reunió podia ésser una cosa ben feta, la desviació possible ha determinat aquests processos dels rabassaires, que no determinen sinó un exacerbament de la classe rabassaire, portant com a conseqüència aquests actes de protesta que avui es produeixen a Vic i a Caldes de Montbui i que poden originar nous conflictes per a la naixent organització esquerrana de la nostra Catalunya. En definitiva, és posar entrebancs a la feina a fer, que és el primordial objecte del senyor Anguera de Sojo.

Existeix encara un sumari del qual tenim les dades més precises i concretes contra l'actuació del senyor Anguera de Sojo, però que també no podem fer públiques perquè no estem autoritzats per l'honorable persona que ens les ha fetes. Tan sols direm les conseqüències de la intromissió del senyor Anguera de Sojo en aquest sumari. Avui s'ha canviat per complet l'orientació del mateix. Es demanen còpies de les actes de les sessions del nostre Ajuntament, es cerca si els nomenaments d'empleats estan fets o no reglamentàriament i si els qui varen votar els tals nomenaments estaven assabentats que no eren reglamentaris els nomenaments. En aquest cas i d'aquí fins al final de la revisió de tots els expedients, es podria arribar al processament dels homes de l'Esquerra, regidors de la ciutat, que vetllant pels seus interessos varen actuar responnent als seus dictats revolucionaris. Seria la paga final que intentaria donar-los la reacció personificada en la persona del senyor Anguera de Sojo. I ja sap el senyor Anguera de Sojo que ens sobra la raó en afirmar el que queda dit.

I per fi arriba encara un altre sumari. Durant dies i dies el jutge no va prendre cap determinació. Semblava talment que esperés qui li fés el dictat. I el dictat va arribar en la forma ja coneguda. Es sumari a instància de part i conseqüentment qui vulgui podrà desfer les nostres afirmacions d'acord amb el que preceptua la llei, però nosaltres podem tenir aquesta convicció moral de la incapacitat del senyor Anguera de Sojo, que intenta per fer perdre la independència del poder judicial amb les seves intromissions. Cal dir que la nostra afirmació ha de quedar reclosa fins als límits que encara la llei imposa per a la lliure expressió del pensament quan es referència a persones que estan investides d'autoritat. Però no ens veiem amb prou coratge de callar i dissimular els fets que són del domini públic.

Per tots aquests motius concebem a l'actual President de l'Audiència incapacitat per seguir exercint el seu càrrec. En primer lloc ens ha d'agrar el nostre desig tota l'organització judicial a la qual avui intenta sotmetre a la seva persona, i volem repetir el millor concepte que els magistrats de Barcelona en general ens mereixen.

Encara més fàcilment poden dir-se del senyor Anguera de Sojo. No renunciem a fer-ho, però per avui ja hem dit prou.

JOSEP GRAU JASSANS.

En adreçar-nos, temps endarrera, als nostres lectors, per tal d'explicar-los-hi la necessitat ineludible en què LA HUMANITAT es veia d'augmentar el preu de venda dels seus exemplars i el de subscripció en la proporció deguda, fèrem constar que si arribava el dia en què els nostres afavoridors, escoltant el prec, que els fèiem, intensificaven la seva aportació valuosa, determinant un increment en la venda i en l'anunci, que ens permetés una nivellació econòmica, tornariem al preu antic tot just aquest favor del públic i del comerç de Barcelona ens ho fes possible.

Sentiment i amb jola ho fem constar, aquest moment ha arribat. La difusió del nostre diari — diari d'ideal i no d'empresa — i l'augment en el contingut d'anuncis fan que, desitjosos de fer més factible la nostra tasca difusora dels ideals d'esquerra poguem anunciar als nostres lectors que des del dia 2 de gener proper, el preu de venda de LA HUMANITAT tornarà a ésser de DEU CENTIMS, quedant restablert el preu de 250 pessetes per a la subscripció mensual.

LA HUMANITAT
DESITJA
ALS SEUS
LECTORS
BON
ANY
NOU

Els acords del Ple de la Comarcal de Barcelona

La nit passada se celebra la reunió del ple de la Comarcal de Barcelona per tal de prendre acords amb relació als darrers esdeveniments succeïts.

Els reunits després d'una exposició i discussió dels fets van acordar el següent:

La solidarització de tota l'organització de Barcelona amb l'actitud del Comitè executiu, assumint tots ells la responsabilitat que pugui derivar-se del procés judicial que els regidors expulsats de l'Esquerra segueix contra la Comarcal.

Es va parlar també que l'organització del proper dilluns al vespre visités col·lectivament el President senyor Francesc Macià, per tal d'exposar-li els punts de vista de la Comarcal amb relació a l'esmentat afer judicial. A aquesta visita es proposa l'assistència de representants de tots els centres de la Comarcal de Barcelona.

Es va donar compte a la reunió dels nombrosos telegrams rebuts de tot Catalunya adherint-se i solidaritzant-se a l'actitud de la Comarcal.

A la reunió també es va donar compte de l'estudi dels plànols de la futura organització de la Casa del Poble d'Esquerra Republicana de Catalunya fent el president, senyor Dencàs, una minuciosa ressenya amb tots els serveis que la mateixa podria tenir per a ús dels socis d'Esquerra Republicana, exposant també el pla financer que s'havia estructurat per portar a terme l'obra.

Amb relació al projecte de realitzar un Congrés d'Estudis municipalistes es va proposar una data propera, exposant-se el criteri que el mateix servís tant per fixar orientacions de l'organisme municipal com per desvetllar les aficions per aquests estudis amb els que es poden posar de manifest nous valors als quals es procurarà donar-los la valorització necessària per tal de possibilitar-los per als càrrecs públics que sigui precis.

A la sessió hi va concórrer representacions dels 53 organismes de Barcelona adherits a Esquerra Republicana, essent de remarcar l'entusiasme i manifestada solidaritat que tots van demostrar per l'actuació del Comitè executiu ja que d'una manera tan patent ha quedat demostrada la bona actuació d'aquest Comitè que es preocupa del sanejament de tots els medis polítics, sense mirar les traves que els enemics de la depuració de les corporacions públiques intenten posar al seu pas.

Encara pot felicitar-se més el Comitè executiu i restar en la seguretat que realitza una bona obra al constatar qui són els qui intenten rebaixar la seva valor. Esperits mesquins, ensotats moralment tots ells, intenten amb el verí de la seva ploma llançar grapat de llod als qui rectament han actuat. L'ironia, per exemple, és el darrer recurs dels fracassats i els ineptes per intentar un desprestigi d'aquells a qui el poble els ha senyalat com els seus veritables representants i guardadors de la seva fe.

DIPUTATS CATALANS, DE RETORN DE MADRID

De tornada de Madrid, arriben els diputats catalans de les Constituents. Porten impressions de la política general espanyola. Hem fet una consulta a algun d'ells, bons amics nostres. Reproduïm les seves opinions:

EL SENYOR DENCAS

Diu que el Partit Radical està destinat a conrear esperances...

El senyor Josep Dencàs, diputat a les Corts Constituents i al Parlament de Catalunya, no creu, per ara, en la possibilitat de crisi.

—La darrera votació del "quorum" ha enfortit el Govern. Es cert que hi ha alguns ministres gastats, fracassats. Alguns titulars que han perdut l'optimisme i l'impuls que són tan necessaris per a realitzar la tasca transformadora que caldria fer. Però, no pot pas pensar-se en un govern Lerroux. El Partit Radical està destinat a conrear esperances i a disgregar-se...

—Però — li hem dit — i una modificació ministerial?

—Pot ésser amb la retirada dels socialistes i al poc temps de funcionament de les sessions, quan aquestes siguin represes. Però ni això veig clar. Un govern de Federació d'Esquerrers trobarà moltes dificultats, enfront dels radicals, dels agraris i dels petits nuclis isolats. Els socialistes li poden oferir un bon suport, però mai el mateix que governant. Considero que tan sols podria governar uns mesos.

—Així, aleshores, la dissolució de les Corts?

—Evident. Però no deixa de tenir les seves dificultats l'anar a unes eleccions generals. Potser els moments no seran, per un llarg temps, molt propicis per a aquesta solució. Tot això dependrà de la cursa dels successos polítics i socials i dels moviments dels enemics de la República.

—En aquest cas?

—Que és un moment en què no poden fer-se vaticinis!

EL SENYOR RIERA PUNTI

No es poden fer vaticinis. - Tot de pendrà de realitats d'ordre públic

El senyor Riera i Puntí, catalanista de vella nissaga, republicà de cor, i home d'una senzillesa de caràcter i fina intel·ligència política.

El senyor Riera no es mostra, però, dòcil al nostre interrogatori.

—No es poden fer vaticinis. La política és la cosa més il·lògica.

—Però vos teniu la vostra opinió.

—Es clar. Però el ritme que han de seguir les coses depèn del que portin els esdeveniments. Avui penso que els socialistes sortiran del Govern aviat, un cop aprovades algunes lleis complementàries de la Constitució. Però segons el que passi en la realitat política, i potser per motius d'ordre públic, els socialistes tindran encara de continuar.

—Així?

—Que millor és que no em poseu a la boca cap auguri...

—Està bé, senyor Riera i Puntí. Però a mi m'han manat que faci uns

interview i no tinc més remei que fer-los.

EL SENYOR VENTOSA I ROIG

Hi ha Govern per temps i Azaña per molt més

Aquest és el nostre home... El senyor Ventosa i Roig, vell republicà, antic apòstol del cooperativisme.

El senyor Ventosa opina que hi ha Govern per temps, i que hi ha Azaña per molt més. El Govern sofrirà una modificació aviat, després d'unes setmanes de reprendre's les sessions. La Federació d'Esquerrers formarà

ministèri presidit per Azaña.

—No veieu possible un altre president?

—Qui?

—Els radicals socialistes tenen més diputats que Acció Republicana?

—Bé. Però, qui? Azaña és figura que desborda del seu partit i adquireix

relleu especialíssim. El senyor Azaña és insubstituïble com a President d'un

Govern de Federació d'Esquerrers.

—I no creieu possible un govern Lerroux aviat?

—Això abans ho veia, no ja possible, sinó gairebé segur. Però a mesura

que ha anat passant el temps s'ha fet impossible.

—I noves eleccions, quan?

—Més lluny del que pot suposar-se. No crec que durant molt de temps

es facin eleccions generals, a part de les vacants ocoregudes.

EL SENYOR LOPERENA

Salut i bon any no, amb la República!

Al diputat per Tarragona i sots-cap de la minoria parlamentària a les Constituents, li hem fet la pregunta telefònicament:

—Què pensem de l'estabilitat del Govern?

—Assegurada per uns mesos.

—Els radicals?

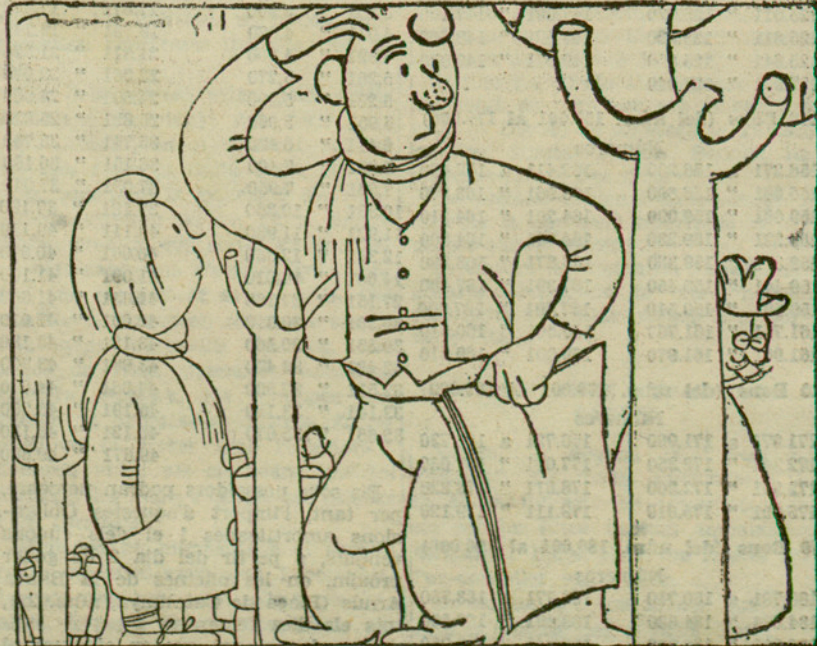
—Allunyats; no ho veig possible.

—Els socialistes, abandonaran el Govern?

—Potser, però no em sembla tan decidit com molts suposen.

—En nom de LA HUMANITAT, senyor Loperena, salut i bon any nou.

—Amb la República!

"LA REPUBLICA DEU CANVIAR DE POLITICA ABANS DE DOS MESOS" —I el canvi haurà d'ésser "radical", naturalment.